

Jaarrit Heerlen CFM, een hobbydag pur-sang

Eerder verschenen in *Peu de Tout* 46 oktober 2003

Ondanks dat alles misschien niet helemaal naar wens verliep tijdens de "Limburgse toer", heb ik erg veel plezier gehad. Ik ben daarnaast ook een enorme ervaring rijker geworden, wat betreft mijn Terrot. De deelnemers waren onderweg bijzonder gul met hun adviezen en mede daardoor, denk ik, ga ik een prima machine krijgen. Eindelijk dus.

Van: Ton te Veenendaal

De Terrot is niet eens als laatste aangekomen, dankzij de goede begeleiding van de organisatie. Langzaam aan ken je de Terrot tot de laatste schroef en nuk, waardoor je hem toch steeds onderweg weer aan de gang krijgt. Bijvoorbeeld bij het museum knapte de kabel van de ontsteking. Een ijzerdraadje van John, die mijn teleurgestelde gezicht zag, deed wonderen.

Wat ging er allemaal mis?

- vuil in de vlotter en flinke benzinelekkage daarna.
- ontregelde ontsteking; knappen van de kabel.
- chokehandel bleef steken.
- zich loswerkende carburator (Gürtner) en vlotterkamer.
- loswerkende bougie.
- kurkje van de benzinekraan ging schuiven (staat 'ie nu aan of uit?).
- vastlopende voorrem.

Naar Parijs

Een remrevisiebedrijf in Veenendaal heeft de achterrem van mijn Terrot gemaakt. De bedrijfsleider vindt het prachtig om remmen te reviseren van oldtimers, ook van motoren. De hakrem deed het tijdens de rit dan ook "modern". Toen hij een keer een gladde weg voor zich had, liep de machine sneller dan hij ooit deed. Op de teller bijna 100 km/h, maar die is ietwat optimistisch; alhoewel. Ik reed toen verkeerd; misschien wel richting Parijs. Ik zag toen de BMW-boxer van de organisatie langzaam in de spiegel verschijnen; deze trilt te veel voor goed zicht van veraf. Samen zijn we terug gereden, waarna de BMW op de volgwagen moest. Te hard gereden? In ieder geval heel erg bedankt. De voorrem gaat nu ook naar de bedrijfsleider.

Adres onbekend

Even later reed ik weer een afslag voorbij; ik zag het zelf en zo'n 100 meter verder ben ik gekeerd. Daar werd ik even opgehouden door vier wandelende, Limburgse (naar de warme dag geklede) dames; van een ietsje boven héél jonge leeftijd. Fotootje?? Eéntje achterop, één voorop en twee aan mijn zijde. Ik heb geen adres opgegeven.

De pauze werd door mij gevuld met het eten van de voortreffelijke spulletjes, brood, gebak enzo, die de dames van de organisatie in de aanbieding hadden. Jammer maar kort, want ik was geloof ik de laatste.

De olie brandt goed

De druppelaar had ik de hele rit voluit staan en de voor het eerst gebruikte, goed brandbare olie zorgde ervoor, dat mijn Terrot niet warm werd en toch niet verzoop in de olie.

Het laatste gedeelte van de rit reden Bart (organisatie) en ik met z'n tweeën door het prachtige Limburgse landschap. Onderweg nog menige troubles verholpen. Het laatste stuk geen auto's meer. Het was mooi; bedankt Bart!

Een hobbydag pur-sang!! PRACHTIG.

Groeten, Ton. <>